

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Det drejer sig også om hr. Gert Petersens dagsordensforslag og hans begrundelse for dagsordensforslaget, og dér bemærkede jeg, at hr. Gert Petersen overså eller undgik at nævne en afgørende faktor i hele denne konflikt, nemlig at FN's Sikkerhedsråd har sat en frist – endda i bred enighed – for Iraks tilbagetrækning fra Kuwait netop for at presse Irak til at ophøre med sin ulovlige og brutale besættelse af Kuwait. Derfor gælder det om at holde fast ved denne FN-politik og styrke FN-politikken til at presse Irak ud af Kuwait og ikke gøre noget, der kan svække FN-presset.

Jeg er enig i de bemærkninger, som hr. Arne Melchior og hr. Kofod-Svendsen kom med, at det vil være meget uheldigt med en kobling på dette område. Israel-Palæstina-konflikten er vi alle optaget af. Vi er alle optaget af, at både det israelske folks ret og palæstinenserens ret bliver respekteret, men det skal ikke med i en dagsorden vedrørende konflikten i Golfen. Derfor er jeg glad for, at hr. Svend Auken vil gå ind i denne debat med en formulering, som vi forhåbentlig alle kan nå til enighed om.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne på Det Radikale Venstres vegne tilslutte mig hr. Svend Aukens forslag om at bestræbe sig på at finde en tekst til en dagsorden, som de fleste partier i Folketinget kan tilslutte sig.

Så vil jeg gerne komme med en enkelt lidt ironisk kommentar til hr. Gert Petersens opfordringer, vil jeg kalde det, til Det Radikale Venstre om at indgå i et tæt samarbejde med SF og sige, at det med ophavsretten noterer jeg mig så med lidt undren, idet punkt 2 i vores pressemeddelelse fra valgkampen jo lyder: »Gennemførelse af grundloven for miljøet«. Så vidt jeg husker, var SF utrolig kritisk over for den daværende miljøministers grundlove, men jeg noterer nu, at der er fri bane, og at vi har SF's støtte til dette punkt.

Men det interessante i hr. Gert Petersens afsnit om dette emne var netop, at hr. Gert Petersen undsiger punkt 1 i Det Radikale Venstres såkaldte ellevepunktsprogram, nemlig helhedsløsningen. Det er netop det, der er proble-

met, når vi taler om samarbejde mellem SF og De Radikale, fordi helhedsløsningen beskriver en sammenhængende økonomisk tankegang, som SF ikke kan støtte, og derfor er det egentlig ikke så interessant, at SF og Det Radikale Venstre kan blive enige om at fastholde f.eks. måltallene for vandmiljøplanen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal blot, for at der ikke er nogen tvivl om, hvor Fremskridtspartiet står, på Fremskridtspartiets vegne afvise SF's dagsorden, som var ualmindelig dårligt formuleret på et dårligt tidspunkt. Lad os se, om der kommer en dagsorden, som alle Folketingets partier kan stå bag. Det er da muligt, men det er altså faktisk Fremskridtspartiets overbevisning, at uanset hvilke dagsordener vi vedtager her i Folketinget, hjælper det vist ikke meget på den ulykkelige situation, der er i Mellemøsten.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Mange af spørgsmålene vedrørende den foreslåede dagsorden udspringer jo i virkeligheden af det problem, om man mener, at en krig indledt den 15. januar er den under de givne omstændigheder rigtigste løsning. Det er sådan, problemet stiller sig. Sådan som USA har valgt at tolke FN-resolutionen – det er kommet helt tydeligt frem igennem masser af udtalelser i de sidste dage – så vil USA og deres allierede Saudi-Arabien m.v. indlede et militært angreb umiddelbart efter den 15. januar. Hvis de ikke gør det, vil de stå for hele verden som nogle pærtigre, hvis ord man ikke kan tage alvorligt. Derfor er vi i den situation, at medmindre Hussein rømmer Kuwait nu, så indledes det angreb. Så er det, man spørger: Er det virkelige den rigtigste løsning under de givne omstændigheder? For et halvt år siden proklamerede FN handelssanktioner over for Irak – udmærket, glimrende. Efter vores mening ville det dreje sig om at skærpe overholdelsen af disse handelssanktioner. I den amerikanske Kongres har eksperter – oven i købet tidligere generalstabschefer, men de er jo alle sammen afgået, de er alle sammen forhenværende, så bliver de så kloge bagefter – oplyst, at der skal mindst et år til halvandet til, før man kan afgøre, om sådan